

Завтра — 119-та річниця
від дня народження
В. І. ЛЕНІНА

З жестом суворим і простим,
З усміхом мудро-ласкавим,
Гордим, небаченим зростом
Зріс він над світом іржавим.
Так, він титан, бо «титанів»
Скинув з золочених тронів;
Глянув, дихнув — і розтанув
Лід їх застиглих законів.
Так, він титан, бо на крові
Бою двох сил непримирних
Склав підмурівок будові
Подвигів творчих незмірних.
Звідки ж набрався він сили?
Звідки той порив червоний?
Мозок його запілдрили
Рук мозолястих мільйони.
Всім злидарям він і гнаним
Кинув потужне: боріться!
Тим же й горить, як зоря нам
Жест огняної правди.

Максим Рильський.

За інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ
КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 16 (343)

П'ЯТНИЦЯ, 21 квітня, 1989 року.

Виходить раз
на тиждень

Ціна 1 коп.

РОЗПОВІДЬ ПРО ЛЕНІНСЬКОГО СТИПЕНДІАТА

Їх, Ленінських стипендіатів, в інституті шестеро. Вважайте, на кожну тисячу студентів денного відділення по одному. Не густо, але й здобути право на одержання такої почесної і підвищеної матеріальної винагороди (розмір стипендії 130 крб. на місяць), справа далеко не з простих. По-перше, хоча б тому, що претенденти на цю стипендію повинні мати на перших двох курсах по всіх навчальних дисциплінах лише одні п'ятірки, по-друге, виявити вміння в громадсько-політичній роботі у студентському колективі, а по-третє, — зарекомендувати себе людиною високих моральних якостей, з твердою громадянською переконаністю.

Так що деканати і ректорат, перш, ніж надіслати представлення у Мінвуз республіки, глибоко і всебічно зважують кожну кандидатуру. Помилки тут не допускаються.

В цьому я переконався в один з квітневих днів, коли готувався цей номер газети, і мені довелося зустрітись з Сергієм Захарченком —

Ленінським стипендіатом, студентом четвертого курсу факультету обчислювальної техніки.

В редакційну кімнату увійшов стрункий, високий юнак. Одяг спортивного, молодіжного покрю, підкреслена підтягнутість і стриманість, не напускні зосередженість і серйозність. Відтак наш діалог одразу набрав ділового тону.

Сергій з золотою медаллю закінчив шість років тому 25-ту вінницьку середню школу. Виріс у сім'ї дипломованих інженерів. Батько, Михайло Григорович, і мати — Галина Яківна — колишні випускники Київського політехнічного

университету. Виріс у сім'ї дипломованих інженерів. Батько, Михайло Григорович, і мати — Галина Яківна — колишні випускники Київського політехнічного

университету. Виріс у сім'ї дипломованих інженерів. Батько, Михайло Григорович, і мати — Галина Яківна — колишні випускники Київського політехнічного

университету. Виріс у сім'ї дипломованих інженерів. Батько, Михайло Григорович, і мати — Галина Яківна — колишні випускники Київського політехнічного

университету. Виріс у сім'ї дипломованих інженерів. Батько, Михайло Григорович, і мати — Галина Яківна — колишні випускники Київського політехнічного

университету. Виріс у сім'ї дипломованих інженерів. Батько, Михайло Григорович, і мати — Галина Яківна — колишні випускники Київського політехнічного

университету. Виріс у сім'ї дипломованих інженерів. Батько, Михайло Григорович, і мати — Галина Яківна — колишні випускники Київського політехнічного

В ЗАЛІКОВІЙ — ОДНІ П'ЯТІРКИ

риєм Захарченком —

Ленінським стипендіатом, студентом четвертого курсу факультету обчислювальної техніки.

В редакційну кімнату увійшов стрункий, високий юнак. Одяг спортивного, молодіжного покрю, підкреслена підтягнутість і стриманість, не напускні зосередженість і серйозність. Відтак наш діалог одразу набрав ділового тону.

Виріс у сім'ї дипломованих інженерів. Батько, Михайло Григорович, і мати — Галина Яківна — колишні випускники Київського політехнічного

университету. Виріс у сім'ї дипломованих інженерів. Батько, Михайло Григорович, і мати — Галина Яківна — колишні випускники Київського політехнічного

университету. Виріс у сім'ї дипломованих інженерів. Батько, Михайло Григорович, і мати — Галина Яківна — колишні випускники Київського політехнічного

университету. Виріс у сім'ї дипломованих інженерів. Батько, Михайло Григорович, і мати — Галина Яківна — колишні випускники Київського політехнічного

СТУДМІСТЕЧКО, 15 КВІТНЯ

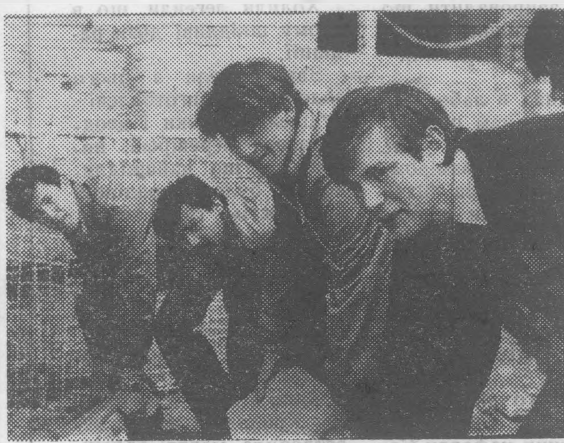

Багатотисячний колектив студентів, викладачів і співробітників вузу взяв активну участь в Комуністичному суботнику, присвяченому 119-й річниці від дня народження засновника Радянської держави і Комуністичної партії, нашого геніального вождя і вчителя Володимира Ілліча Леніна.

З приводу свята праці перед ГУКом, відбувся мітинг, на якому виступили В. М. Бабій, О. І. Тарануха. А після нього інститутське містечко, його новоспоруджані будівлі, всю територію заповнили люди в робочому одязі. Кожному знайшлася конкретна справа по впорядкуванню пішохідних доріжок, багаторічних зелених насаджень, квітниць, спортивних майданчиків, стадіону. Чимало учасників суботника трудилися на будівництві навчально-лабораторного корпусу, гуртожитку, прибиранні учбових і житлових приміщень, благоустрої лісопаркової зони, вулиць, що оточують містечко вузу.

Відвідавши містечко, де проводилися опоряджувальні роботи, фотокор Р. Кутков зробив ряд знімків, які й пропонуємо вашій увазі.

Знімки, як бачите, безіменні. Сказати, що хтось працював краще, а хтось гірше — в темпах, важко. Всі трудилися в одному ритмі, за єдиним вузівським планом, колективно, спільно. А головне — дружно. Така вже багато-

річна традиція в інституті.

А коли підбили підсумки суботника, то виявилось, що в ньому

взяли участь понад п'ять тисяч чоловік. Серед них — студенти і пенсіонери, доценти і аспіранти, професори вузу.

Активну участь в суботнику взяли викладачі, співробітники, студенти машинобудівного факультету. Тут було створено штаб, який оперативно вирішував питання забезпечення необхідними матеріалами, інструментами, чітко визначав кожній студентській групі, підрозділу денні завдання.

Суботник машинобудівників

Значна частина робіт була виконана студентами у попередні дні. Машинобудівники впорядкували фасадну частину інституту з Хмельницького шосе до вул. Артоблевського, прибирали сміття, навели санітарний порядок в аудиторіях і лабораторіях, на кафедрах.

Керуючись почуттям милосердя, машинобудівники взяли участь в благоустрої дитячого будинку «Малютко» — саджали дерева, копали грядки, прибирали сміття.

Вся ця робота велась добровільно, після занять.

Хочеться відзначити чітку організованість всіх кафедр факультету, а також студентських груп 2 ААГ-86, 3ТМ-88, 4 ТМ-88 та інших, які показали найкращі результати.

І. ПИЛИПШИН,

В. КРИВОВ'ЯЗИЙ,
студенти, члени штабу суботника.

В ректораті інституту

На черговому засіданні ректорату, крім інших питань, було заслухано звіт Б. П. Костильова про роботу галузевого центру НТТМ.

Центр засновано в червні минулого року. За цей час завершено роботу за 20 угодами і трьома етапами на суму 157300 карбованців. З 20 завершених робіт 8 впроваджені у виробництво. Головні замовники центру — науково-дослідні інститути, інститутські кафедри, промислові підприємства регіону та інших міст.

При центрі НТТМ сформовано 39 творчих колективів, до складу яких увійшло 188 чоловік (з них 94 — віком до 35 років, 41 студент і аспірант). Самостійно працює група студентів по розробці математичного забезпечення управління технологічного обладнання для ЦНТТМ. Фінансується також роботи по Малій Академії Наук, створюється діагностична лабораторія студентів кафедри ААГ.

Відзначалося, що в діяльності центру є багато труднощів. На деякі замовлення не вдається сформувати групи виконавців. Центр має тільки одну власну розробку, хоча завдань чимало, особливо по тоwarам народного споживання і меліоративних приладах. Вразливим місцем в роботі центру є той факт, що до технічної творчості залучено недостатню кількість студентської молоді. Це можна пояснити: рівень розробок високий, а студентська кваліфікація цьому рівню поки що не відповідає. Тут треба ще працювати і працювати.

Не розв'язано поки що й питання з приміщенням для центру — він переселився уже три рази.

Ректорат прийняв постанову по дальшому поліпшенню роботи ЦНТТМ.

(Закінчення)

Початок на 1-й стор.) лінованого студента такий порядок відкриває широкі можливості поглибленого самостійного вивчення предметів з спеціальності, набуття сталих практичних навичок в роботі з електронною технікою, розвитку загального кругозору. Інтенсивніше формується інженер, інтелігент в прямому розумінні.

Він вже перечитав майже всього Артура Хейлі. Його «Остаточний діагноз», «Колеса», «Міцнодіючі ліки», «Аеропорт» справили на юнака сильне враження, так само як «Білі одежі» О. Дудинцева, як твори Е. Хемінгуей, як лірика С. Єсеніна. Сергій постійно читав «Роман - газети», «Ровесника», «Студентського меридіану».

Варто підкреслити, що четвертокурсник захоплюється ще й театром. У вихідні дні він вирушає до Києва. З столичних театрів перевагу віддає іванофранківцям. В останні роки не пропустив майже жодної прем'єри академічного. Його хоббі — сучасна рок-музика у виконанні кращих вітчизняних і зарубіжних груп.

Веду до того, що Захарченко зовсім не затятий «зубрила», котрий з дня у день тільки й тим займається, що сидить за підручниками. Щоправда, день у нього спресований. Окрім академічних занять, під керівництвом завідувача кафедри ОТ, доцента О. Д. Азарова бере участь в розробці елементів аналого-цифрових і

цифро - аналогових перетворювачів. Господарна тема стала провідною для науковців і співробітників кафедри, а для Захарченка своєрідним полігоном для випробування дослідницьких здібностей, особистих даних для наукової роботи.

— Виключно сумлінний студент, багатобачний, перспективний, — говорить про свого

району. Там став і муляром, і бетонником, виконував підсобні роботи на спорудженні агропромислових об'єктів. Не білоручкою зростає майбутній інженер. А якщо до цього додати дворічну службу в армії, з її суворою регламентацією, щоденною фізичною навантаженистю, то стане очевидним, що за свої 23 роки Сергій встиг пройти непогане

коли перед студентами факультету постало питання, кого делегувати до складу вченої ради інституту, всі зійшлися на тому, що саме Сергій Захарченко достойно представлятиме їх інтереси.

А вони нині такі. Власне, це програма-мінімум члена вченої ради. Сергій стоїть на тому, щоб суспільні дисципліни читалися на двох мовах — російській і українській. Вибір — добровільний. Дати ширший доступ студентам в обчислювальний центр для практичних занять на ЕОМ. Відмінити диференційований залік з фізвиховання...

Престижна Ленінська стипендія. Але водночас вона вимагає від стипендіата жорсткого самоконтролю, не допускає розслаблення впродовж безкінечних тижнів і багатьох семестрів. Ленінський стипендіат — це згусток, насамперед, працелюбства, а вже потім здібностей, талановитості, громадської обов'язковості. Саме такі риси особового сьогодні Сергій Захарченко.

* * *

Наша довідка: У Вінницькому політехнічному інституті стипендію Володимира Ілліча Леніна крім С. Захарченка, отримують зараз: Володимир Скачко (енергофак), Олег Голово (ФАМ), Леонід Несен (ІБФ), Олександр Савчук (РТФ), Костянтин Груздьов (МБФ).

Д. БОРИСОВ.

В ЗАЛІКОВІЙ — ОДНІ П'ЯТІРКИ

учня Олексій Дмитрович. — Оформили його на підставі.

Отже, виходить, що Захарченко, ще не закінчивши інституту, отримує 180 карбованців, включаючи, зрозуміло, й стипендію. Як кажуть, по праці і честь. Не меркантильні інтереси керують Сергієм у цьому випадку. Він, єдиний син, з забезпеченої сім'ї — батько головний інженер науково - дослідного інституту, мати — інженер в проектному інституті. Але гроші Сергій кладе в загальну сімейну касу. В розумних потребах батьки не обмежують його. Для виховання самостійності, розуміння ціни трудового карбованця це дуже важливо, особливо, коли тільки-но вступаєш у життя.

Ціну копійки Сергій пізнав, працюючи студентом-загонівцем в селі Ілляшівці Тростянецького

моральне і фізичне загартовування.

Чи не тому у цього, так би мовити, елітного студента склалися якнайкращі взаємовідносини з однокурсниками, викладачами. Безвідмовно допомагає товаришам по навчанню. В нього спокійний, урівноважений характер і ні на грань самозадоволення.

— Читав твої характеристики в особовій справі. Жодного негативу. Чи так все це?

— Ні! Так я не вважаю. Не вистачає інколи рішучості навіть в простих питаннях. Багато чого беру під сумнів. Часто відчуваю, що стаю розумним заднім числом...

Що ж, такі, з точки зору Сергія, «огріхи» властиві багатьом. Брати під сумнів — то ознака, здебільшого, чесності і порядності, аналітичного мислення.

І зовсім не випадково,

залити їх бетоном. Навіть недосвідченій людині зрозуміло, наскільки спрощується, здешевлюється і прискорюється цей, мабуть, наймарудніший процес будівництва. До речі, його знову ж таки не треба було відкривати (відкритий давно), треба було запровадити, що й зробив успішно шановний чаш Володимир Михайлович.

А на днях в лабораторії Крилача нам показали бетонні блоки, не дуже великі, розміром, певне, сантиметрів 40х40 і запропонували підняти. Я думав, що це жарг, але спробував, і цей бетон виявився напоручд легким, його можна було утримати навіть однією рукою. Що це за диво?

— Ніякого дива нема, — пояснив науковий співробітник кафедри Сергій Олександрович Пушкін. — Це золоті кобетон, виготовлений з тих відходів Ладжинської ДРЕС, якими залили всі навколишні яри, долини, старі кар'єри, про які стільки говорили в зв'язку з їхнім негативним впливом на екологічну ситуацію в цьому курортному регіоні. Цих золотішаків довкола Ладжини не десятки, сотні, тисячі центнерів, а 25 мільйонів тонн. Шлакові Хібіни, справжня кара господня, а якщо точніше, то наша, рукотворна кара — наслідок злочинного бездум'я високопоставлених чиновників від енергетики. Знали ж, що

будуть гори відходів, але не подумали, куди їх діти, що з ними робити?

Практичній душі Крилача ті Ладжинські Хібіни давно не давали спокою. Втім, не одного Крилача. Це ж — гори чудового будівельного матеріалу, легкого, дешевого, доступного.

Ходили легенди, що в ньому шкідливі дози радіації.

Зараз, коли з цього золотішаку виготовлені будівельні блоки і неодноразово перевірені, виявилось, що найшкідливішою була «радіація інертності» тих, кому не хотілось зайвого клопоту і зайвої роботи. Нашої мати діло з шлаками, коли є фонди на пісок і щебінь? Це ж — організаційний виборку, навантаження, приймання...

Одне слово, лабораторія Крилача успішно перетворила мертві золотішаки в прекрасний будівельний матеріал. На ДПЗ-18 з них ось-ось будуть готові перші панелі. Наука і виробництво роблять спільне діло.

До речі, цей спільний експеримент кладе початок новій справі. У 1990—91 рр. в районі ДПЗ з'являться перші золотішаки житлові будинки, — легкі, зручні, теплі і... дешеві (золотішаки коштують втричі менше, ніж цегла). Немаловажне значення матиме й те, що п'ятиповерховий 60-квартирний будинок споруджуватиметься дуже швидко — впродовж 11—12 місяців.

В. ІВЧЕНКО.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ ГАЗЕТИ

Право на пошук

В № 14 газети від 7 квітня 1989 р. було вміщено статтю заступника секретаря комітету комсомолу І. Борисенко «Просто називатись комсомольцем», в якій гостро критикувалось проведення звітно - виборних зборів в групах на ФАМі. І, як приклад, наводилися збори в групі 3-АТ-86, які було названо «фарсом».

Можливо, щодо інших груп І. Борисенко має рацію, тому заперечувати не будемо. Але от з висновком про те, що в нашій групі збори були «фарсом», ми ніколи не погодимось. Так, недоліків було чимало. Але, якщо комсорг у своєму звіті не став розхвалювати все, що проводилося у групі, а загострив увагу на тому, що не вдалося, то це не значить, що група не має права визнати його роботу задовільною. І якщо навіть повторне голосування не змогло виявити нового комсорга групи й було

вирішено відкласти питання на розгляд засідання бюро групи, то хіба можна це назвати «фарсом»? В цьому, на наш погляд, якраз навпаки проявилась небайдужість комсомольців до того, хто буде їх лідером. До речі, І. Борисенко сама на цих зборах не була, а заступник секретаря комітету комсомолу з ідеології В. Попов, зі слів якого вона писала, на жаль, не досить об'єктивно ставиться до нашого факультету.

Ми молоді. І саме в комсомолі вчимося політичній роботі, демократії, пошуку нових форм і методів такої роботи. Цей процес не може обійтись без помилок і не узгоджень. Треба тільки правильно їх враховувати і своєчасно виправляти. А комітет комсомолу ВПІ повинен надавати допомогу не на словах, а на ділі.

За дорученням групи 3-АТ-86 І. ІЛЬЯШОВ, А. КУЦІЙ.

Чий клуб?

Хочу поділитися своїми думками і спостереженнями з приводу роботи студентського клубу кафе «Прометей». Юридично цей клуб належить студентам енергетичного факультету, керує ним теж наш товариш Юра Крикльвий. Але три вечори на тиждень у ньому господарюють гості — вінницькі хлопці і дівчата, які приходять з усіх усюд, платять за ті послуги, які для них влаштовуються. Гроші йдуть не на баланс енергофаку — ними розпоряджається інститутський клуб.

Якщо говорити відверто, то в ці вечори нема мови про якесь спрямоване виховання, про якісь продумані, змістовні програми. Все підпорядковано одній меті: заробити копійку. Нам це не подобається. Якщо клуб студентський, то він повинен бути в повному розпорядженні студентів. Можемо і мусимо використовувати його не для одних лише танцюльок, не для однієї лише грошової вигоди.

До речі, так уже зробили в четвертому гуртожитку і не шкодують.

П. ГУСЛЯКОВ,
голова студради енергетичного факультету.

Оголошення

Студентська група в складі Сеня Д. Г., Техеди Х. І., Слободянюка І. В. на замовлення центру науково - технічної творчості молоді виконує роботу з математичного забезпечення рішення завдань управління НДР. Робота дуже цікава, перспективна, збігає з завданнями дипломних проектів. Запрошуємо всіх студентів ВПІ активно включитися в наукову роботу через центр НТТМ, ЦЕНТР НТТМ.

ГАРАНТОВАНА ОХОРОНА

Якщо ви бажаєте забезпечити надійну охорону особистого майна: квартири, дачі, гаража, автомобіля засобами охоронної сигналізації, протигннгого пристосування, користуйтеся послугами відділу позавідомчої охорони при Ленінському РВВС. На його озброєн-

ні — сучасні електронні прилади.

За довідками звертатися на адресу: вул. 600-річчя, 22, тел. 6-40-19, 6-40-37, 6-41-19, 6-43-46.

Відділ позавідомчої охорони при Ленінському РВВС.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК.